

ZAČÍNÁJÍ NA „E“

- 1 Jeden z nejznámějších izraelských proroků, který působil za krále Achaba.
- 2 Syn Izáka a Rebeky, obratný lovec, dvojče s Jákobem.
- 3 Jméno Josefova syna, kterého mu porodila manželka Asenat, dcera Potifery.
- 4 Písař pověřený židovskými záležitostmi u dvora perského krále Artaxerxa.
- 5 Izraelský kněz a jeden z velkých proroků odvečený do babylonského zajetí.
- 6 Adamova žena, matka všech živých.
- 7 Elijášův žák a nástupce v prorocké službě.
- 8 Jméno vesnice, ke které po zmrtvýchvstání provázel Ježíš dva učedníky.
- 9 Krásná Židovka, kterou si vzal za manželku perský král Achašveroš.
- 10 Slova, která Ježíš pronesl při uzdravení hluchoněmého.
- 11 Zahrada, kterou založil Bůh.
- 12 Země, ve které po určitý čas žili Abraham, Josef, Mojžíš i Ježíš.
- 13 Jeden z Jóbových přátel, který ho nutil, aby přiznal, že zhřešil.
- 14 Mladík, kterého v Troadě Pavel vzkřísil po pádu z okna.
- 15 Aramejská slova, která Ježíš vyslovil na kříži.
- 16 Jedna z řek protékající rájem.
- 17 Syn Šétův, vnuk Adama a Evy.
- 18 Řecký filozof, jehož názory v debatě s Pavlem hájili někteří aténští filozofové.
- 19 Syn Árona, který se stal nejvyšším knězem.
- 20 Domovská země dvořana, kterého pokřtil Filip.

1 - ELIJÁŠ (1 Kr 17:1), **2** - EZAU (Gen 25:24-28), **3** - EFRAJIM (Gen 41:52), **4** - EZDRÁŠ (Ezd 7:1-11; Neh 8:1-2), **5** - EZECHIEL (Ez 1:1-3), **6** - EVA (Gen 3:20), **7** - ELÍŠA (2 Kr 2:1-16), **8** - EMAUZY (L 24:13-31), **9** - ESTER (Est 2:7-18), **10** - EFFATHA (otevři se) (Mr 7:34-35), **11** - EDEN (Gen 2:8), **12** - EGYPT (1 Gen 12:10; 39. kap.; Ex 2.kap; Mt 2,13), **13** - ELÍFAZ (Jb 4:1; 15:1), **14** - EUTYCHOS (Sk 20:9-12), **15** - ELI, ELI (Mt 27:46), **16** - EUFRAT (Gen 2:14), **17** - ENÁŠ (Gen 4:26), **18** - EPIKUIROS (Sk 17:16-18), **19** - ELEAZAR (Ex 6:25; Nu 26:3-4), **20** - ETIOPIE (Sk 8:26-40)

*Milování buď bez pokrytství; v ošklivosti mějte zlé, připojení jsouce k dobrému.
Láskou bratrskou jedni k druhým naklonění jsouce, poctivostí se vespolek předcházejte,*

V pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužíce,

Nadějí se veselíce, v souženích trpěliví, na modlitbě ustaviční.

V potřebách s svatými se zdělující, přívětivosti k hostem následující.

Dobrořečte protivníkům svým, dobrořečte a nezlořečte.

*Radujte s radujícími, a plačte s plačícími. Buďte vespolek jednomyslní,
ne vysoce (o sobě) smýšlející, ale k nízkým se nakloňující.*

(Řím 12,9-16 - KRAL)

HŘIVNA

červenec 2012

2012 / 14

www.farnost.semily.net
farní vikář - tel. 732 943 265

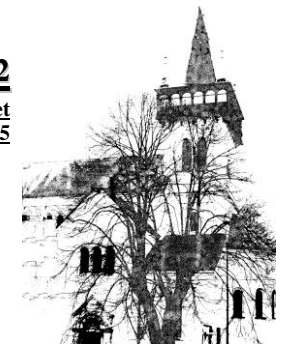
mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH), v Tatobitech (TT), v Loukově (LV) nebo v Roprachticích (RP)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech

od 9.7.2012 do 22.7.2012

den	hod.	úmysl
09.07.	pondělí	-----
10.07.	úterý	-----
11.07.	středa	Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy KO 18:00
12.07.	čtvrtek	KO 8:00
13.07.	pátek	sv. Jindřicha KO 18:00 za zemřelého Josefa Jandu
14.07.	sobota	bl. Hroznaty KK 8:30 za farníky
15.07.	neděle	15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ LV 8:00 za zemřelé Jaroslava a Josefa Novotných KO 9:15 za zemřelé Rudolfa a Annu Machovy a duše v očistci TT 10:30 za zemřelé členy rodin Kostříkových a Bernatových CH 15:00
16.07.	pondělí	Panny Marie Karmelské LV 15:30
17.07.	úterý	bl. Česlava a sv. Hyacinta KO 18:00 za zemřelé Jaroslava Tichého a matku, na poděkování za 80 roků života s prosbou o požehnání a ochranu za zemřelé rodiče Masničákovy a děti
18.07.	středa	KO 8:00
19.07.	čtvrtek	LV 15:30
20.07.	pátek	KO 18:00 za zemřelého kněze Jana Křtitele Štajnygra
21.07.	sobota	sv. Vavřince z Brindisi KK 8:30 za babičku Novotnou DD 13:30 za farníky z následující neděle
22.07.	neděle	16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ LV 8:00 za zemřelého Bernarda Kaňu KO 9:15 za zemřelé Annu a Františka Stránských TT 10:30 za zemřelé Annu Matyákovou a Vaňkovou

Zpovídá se během týdne 1/2 hodiny přede mší svatou

SVATÁ AMALBERGA (AMÁLIE) (10.7.)

Svatá Amalberga (Amálie) z Temse (kolem roku 741 – 10. července 772) byla belgická světice.

O jejím životě jsou jen legendární podání. Pocházela ze vznešeného rodu. Rozhodla se žít zasvěcený život, ale pro její krásu se o ni ucházel Karel Martel (686 - 741), který za svého života držel faktickou moc ve francké říši.

Amalberga jej odmítala, proto se jí Karel pokusil unést, ona však kladla odpor, až jí Karel zlomil ruku. Poté vstoupila do kláštera v Munsterbilzenu. Je jí připisováno množství zázraků.

Její atributy vychází z událostí a zázraků jí připisovaných. Jsou to kniha, muž, ryby, síto a někdy i palmová větev.

NOC PŘED TÍM, NEŽ JSEM BYL VYSVĚCEN NA KNĚZE

Věděl jsem, že tu noc prožívám celý svůj následující život. Věděl jsem, že ta noc je symbolem všeho, co přijde, že žiji sen a že každá událost té noci bude mít hluboký význam, že ve zkratce odžívám budoucnost, že odžívám proroctví, které se na mně samotném má naplnit.

Chtěli jsme vyjít již odpoledne a večer být hotovi, ale různé věci a různí lidé přišli a nešlo to. Museli jsme vyjít až v pozdním večeru. Provazy deště bičovaly zem v dlouhém a prudkém lijáku a my jsme šli dlouhou cestu lesem. Šli jsme dva, já a můj kamarád. Nebe nebylo lze odlišit od země, obojí bylo černé a tmavé a studené a byli jsme mokří do poslední nitky a museli jsme jít dlouho.

Přesto, že jsem na skále byl mnohokrát předtím, snad stokrát, nebyli jsme ve tmě schopni místo najít. Odbočili jsme z cesty nahoru do kopců příliš brzy a byli nuceni se prodírat vzhůru a dolů křovinami bezcestným zarostlým lesem, doprovázeni tichým hučením vody. Terén byl křivolaký a zarostlý a prudce svažité a bylo třeba jít napříč přes vymletá údolíčka s potůčky deště. Skálu jsme objevili až pozdě, vynořila se, kde bychom ji nebyli čekali.

Měli jsme polní lopatku, pilu, sekery a zásobu hřebíků. Uvědomili jsme si, že bude jen velmi obtížné najít vhodný strom, a znovu jsme se ponořili do tmy lesa, s našimi nevykonnými poblikávajícími baterkami, nečekali jsme, že je vůbec budeme potřebovat. Další hodina prolézání křovisky, až byl objeven vhodný strom, dub. Zkusili jsme kmen uříznout pilou, nešlo to, vlhké dřevo svíralo zarezlý list a naklánělo se proti naší vůli. V mokru pila skřípala a nebylo možno pokračovat, jedna baterka nám zhasla napořád, nakonec se zlomil pilový list, příroda byla v přesile a nedala nám šanci, ale my jsme byli vzteklí a pak již jen studeně zarputilí. Tahali jsme listem sem a tam jen s největšími obtížemi, ruce obalené kusem látky svíraly zbytek zarezlého listu tam, kde jsme spíše tušili než viděli správné místo v kmeni. Bylo to jako život, šlo to pomalu, velmi pomalu, ale nakonec přeče šlo. Temný, hustý, zeslový dešť, bez zesílení a zeslabení, temný stálý dešť.

Poražený strom jsme nebyli schopni unést a nohy klouzaly v mazlavé hlině. Kmen byl zbaven větví a nasadili jsme příčné břevno. Ačkoli jsme byli oba zkušeni v práci se dřevem, hřebíky byly staré a zrezivělé a ohýbaly se a lámaly. Potřebovali jsme pět hřebíků, nakonec jsme měli čtyři zatlučené, zbytek ohnutých a zbýval poslední, nakonec

se jej podařilo zatlouct, na poslední úder. Hotový kříž jsme chtěli vložit do pukliny mezi skalami. S vypětím sil jsme jej zvedli, a jakmile vodou nasáklý spodek kříže zajel do mezery mezi kameny a dostal se hluboko, svislým břevnem již nešlo hnout, jak v obrácené artušovské legendě. Bylo zbytečné zajišťovat stavbu dalšími kameny. Padal jsem vyčerpáním a nechal dešť, aby ze mne smyl hlinu a mazlavé bláto. Za několik hodin budu kdesi ležet na zemi, podobně jako teď, jen na mne nebudou dopadat provazce lijáku, budu ležet na zemi a usnu únavou. Neviděli jsme výsledek své práce, tmavá voda noci splývala s tmou země, nebe a zem spojovala temnota a voda.

Pomalou svítalo, když jsme končili, obloha šedá a prudký dešť pokračoval, přšelo a přšelo, tak jako nikdy, co pamatují, mystický, nepozemský dešť. Bude pršet celý následující den a celou následující noc, alespoň zde v lesích.

Vraceli jsme se beze slova. Šel jsem se osprchovat a pak do katedrály se nechat vysvětit na kněze. Primice měla být tentýž den večer na skále u kříže pro malou skupinku blízkých. Po svěcení mi všichni blahopřáli a tleskali a dostal jsem plné náruče květin a říkali mi, jak ve mne vždy věřili a jak to všechno je a bude výborné a vynikající, ale já jsem věděl své, neboť mi bylo v minulé noci dáno nahlédnout do budoucnosti.

(podle knihy Marka Váchy: Probouzení)

TOUHA PO DOKONALOSTI

Kdyby nás Bůh chtěl dokonalé, prostě by nás dokonalé už stvořil. Mnohem víc mu jde o naši vlastní cestu k dokonalosti. Jak jinak pochopit všechna ta přikázání, seznamy sedmi hříchů a koneckonců i příběhy k poučení ve Starém zákoně.

Když máte dítě a vlastně i při samotném hledání životního partnera - nehledáme vlastně totéž? Do určité míry dokonalost, ale ne úplnou. Dokonalost smíšenou s jedinečností a ta jedinečnost může být klidně stvořena ze směsice nedokonalosti. Vlastní seznam malých hříšků a pochybení, sklony k prohřeškům a stejným omylům, opakující se a přesto slibující překvapení, daná právě tou nedokonalostí.

Dokonalost se tak trochu podobá širokému kmeni stromu, ze kterého raší spousta větví, větviček a výrůstků z omylů, chyb, hříchů. Takový druh spořádanosti, ctění pravidel a slušnosti starozákonním způsobem.

Kdyby Bůh chtěl, stvořil by nás dokonalé. On nás stvořil s touhou pít se po dokonalosti a najít si vlastní cestu k ní. Tedy hledejme, bádejme. Máme na to dost času. Nejspíš celý život.

ŽIVOTNÍ ZKOUŠKY NESTAČÍ JEN PŘEŽÍT

Nestačí jen přežít životní zkoušky. Je třeba se vydat do jejich hlubiny. Ve chvíli nečekaného utrpení je myšlenka růstu skrze bolest zpravidla nepochopitelná. Už pouhý náznak navozuje hněv a odpor.

Ale rozhořčení, které je pochopitelnou reakcí na ohrožení, po čase ustoupí a přijde rozhodnutí jít dál, žít se svým žalem, a dokonce z něj růst. Právě to světci označují jako tajemství kříže, tajemství bytostně spjaté se Vzkříšením.

Jako Velikonoce nedávají smysl bez Kalvárie, je i Kalvárie nepochopitelná bez vítězství prázdného hrobu.

(Benedikt Groeschel z knihy "Povstaň z temnot")